

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Borgiae Tertij Societatis Iesv Generalis

Ribadeneyra, Pedro de

Mogvntiae, 1603

III. Ludouici Principis Lusitaniae, & Francisci litterae

urn:nbn:de:hbz:466:1-45256

rum genere accepit. Multæ de
 officiis Principum horæ, in mul-
 tam etiam noctem consumptæ.
 Quæ in mentem venissent, et
 nõ voce solum tradi, sed & me-
 moriæ causa, litteris consignari
 cupiuit Prorex; scriptumque re-
 ligiose asseruandum curauit. Cre-
 bro ad populum, rogatus, verba
 fecit in æde summa, familiisque
 monachorum, & monialium.
 Cum satis esset factum Proregi
 voto, plebisque studio, Ognatus
 reuertit, Allaua Prouincia pro-
 fectus, per viam erudiens mul-
 tos, & pietatis studio excolens.

CAPVT III.

*Ludouici Principis Lusitaniae, &
 FRANCISCI litteræ.*

NEC verò Hispaniæ solum
 eam oram, quæ Carpetana
 no-

notum est, FRANCISCI nomē
peruasit, etiam Lusitaniæ in ex-
tremos fines vsque penetrauit.
Hic Ludouicus, Lusitanorum
Princeps, Ioannis tertij Regis, &
Isabellæ Augustæ, germanus
frater, FRANCISCVM quanti-
faceret, hac epistola testatum re-
liquit.

*Alteras ad te dedi, Pater optime:
his itaque illud duntaxat adijciam,
per mihi gratum fore, si, quod illis
abs te postularam, semel consequar:
commodo tamen quod fiat tuo: cui,
tametsi mea permagni id fieri inter-
est, animi mei sensum, desideriumq;
lubens postpono. DEVM testem
appello; quanquam nihil adhuc de
te meritus sum, amorem tamen,
voluntatemque nunquam defuisse,
si qua seres daret, tibi gratifican-
di, pro veteri meo in familiam
Borgiam studio: quam tu quidem*

G 2 mea

mea sententia dum relinquis, teque
 abdens DEVM sequeris, immer sum
 quantum illustraris. Ea res vna, vi
 cetera deficiant, satis esse poterat,
 te deinceps vt pluris facerem, ama-
 remque ardentius. Mirabilis sane
 DEVS in sanctis suis, & misericor-
 dia eius non est numerus. Tuum est
 itaque gratias eidem agere, quando
 conuersio tua opinione longè maio-
 res fructus adfert Ecclesia. De me il-
 lud certo affirmare liquet, verba tua,
 quae adhuc memoria teneo, auribus
 meis insonare, quasi coram te audiã,
 incessumque videre videor tuum
 tam maturum, quasi praesens ad-
 ses. Sed ô te felicem DEI seruum,
 qui in hac Reipublicae perturbatio-
 ne, atque tumultu, animi tranquil-
 litatem inueneris, pacemque interi-
 oris hominis: quae cum à DEO sit,
 exsuperat omnem sensum. Qua v-
 na in re, si quae est in vita mortaliũ,
 bea-

beati
 part
 melio
 mus.
 peto
 nostr
 man
 stenc
 obte
 lo be
 verò
 perg
 am.
 Etile
 P
 CI
 qu
 eta
 pau
 dia
 qu
 me
 eti

beatitas sita est; specimenque est, & particula eius felicitatis, quam in meliori aeternaque vita omnes speramus. Equidem maiorem in modum peto abs te, vt post hac DEVM orans, nostri memoriam agas; quo semitā mandatorum suorum benignus ostendat: eius voluntati, non meae, obtemperem; vitamque beatam, illo bene iuuante, consequar. Si qua verò in re mea tibi opera vsui erit, pergratum mihi, si per te certior fiam. Vale. Almerino III. Idus Quintiles. cIo. Io. LI.

Pio Principi respondit FRANCISCVS; non tam ad pompā, quam ad vitam, moresque dictata epistola. Spiritus DEI, qui pauperum pater, idem & misericordiarum est, gratiam tibi referat, quod nos amice litteris consolers, mei peccatoris non immemor. Quod etiam beneficium ad se pertinere So-

cij omnes, quorum ego minimus sum,
 ingenue confitentur. Singulari haec
 tua humanitate, etsi multis antea
 nominibus tibi obstrictus tenebar,
 magna accessio facta est: quo nomi-
 ne meam tibi operam addico; DE-
 VMQUE rogo indies, vt sicut externis
 te oxornat donis, ita internis magis,
 magisque perficiat. Benedictus DE-
 US, qui, vt Propheta regius canit,
 aufert spiritum Principum. Qua
 in re si in alios Principes terribilis, in
 te certe pius, ac clemens exstitit, ex-
 stincto spiritu illo, & fastu, quo
 turgent nonnulli dynastae, imme-
 mores DEI, & ingrati. Dedit ti-
 bi spiritum principalem; quo se con-
 firmari exoptat idem Propheta. O
 te felicem, Princeps, cui hic in pau-
 cis obtigit Spiritus? Et o beatam Lu-
 sitaniam, quae tales Principes, sine
 spiritu Principum, semper extulit!
 Vtinam verò intelligi queat, quan-
 tum

Psal. 75.

Psal. 50.

zum id DEI beneficium sit, auferri ab aliquo spiritum Principum, & principali confirmari. Vtinam discrimen vtriusque cognoscatur. Alter enim belli auctor est; pacis alter: ille perturbatos; hic pacatos reddit: ille hominum; hic DEI est. Magnum certè emolumentum esset, si, quantum studij ponunt mortales in Fortuna, corporisque bonis parantibus, tantum in caelesti spiritu querendo tribuerent: Probate, inquit Apostolus, spiritus, si ex DEO sunt. Plerique sane erroris tenebris erepti, viderent acutius. Sed nostra negligentia fit, vt toties caussa cadat spiritus ille diuinus, & quidem impie; carnis verò spiritus stet in iudicio, & vincat. Suum quisque spiritum hodie ducem sequitur, qui cecutit; cū contra DEI spiritui principali obsecundare deberet. Erit, erit aliquando dies illa,

cum decurso hoc vite spacio, aperientur libri multorum, qui humani spiritus pleni precipites ierunt, inopes a spiritu, qui ad eterna beatitudinis portum ducit. DEO itaque gratias ago, cum te videam a communi spiritu Principum alienum, oprare spiritum principalem. his enim spiritum proprium superat, vt idem Re-

Psal. 54. gius vates ait: Expectabam eum, qui saluum me fecit a pusillanimitate spiritus, & tempestate. Hic ille diuinus est spiritus, qui vbi vult

Iean. 3. spirat: qui ingressus viuificat, quos, & quomodo libitum fuerit. Hunc mundus colligere, quia colligere se

Rom. 8. ipse detrectat, non potest. In hoc clamamus Abba, Pater: est enim adoptionis spiritus. Hunc accipere oportet, manipulis odorum, operumque in caritate. Sic gentium Doctori

1. The. 5. parebimus: Nolite, inquit, extinguere spiritum. Id tibi euenire

DEVM

DEVM precor, vt & dicere cum Pro-
 pheta queas, Defecit spiritus me- ^{Psal. 76.}
 us. Sic fiet, vt nihil intelligas, velis,
 credas, inuestigesque præter spiritum
 DEI, fidemque Ecclesie Catholica:
 memoria denique hic defixa hæreat:
 res conditas infra te ducas, & scala-
 rum tantum ministerio adhibeas,
 quibus ad DEVM, architectum v-
 niuersi, ascendere possis: vt ex crea-
 tis vere cognoscas, & cognitum, qua
 felicitatis summa est, ames. Vere enim
 illud dixero, res condita in DEO
 amplius, quam per se ipse splende-
 scunt in eo spectata delectant: con-
 tra absque illo expetite angunt, &
 cruciant: possessæ verò timorem, &
 amissæ dolorem afferre consueue-
 runt. Hoc DEI spiritu si potius
 vixeris, vitam viues beatam, nec a- ^{Psal 76.}
 liud extra eum quæres. Quo fiet, ^{Luca 1.}
 vt verè illud vsurpes, Defecit spiri-
 tus meus. & cum Deipara: Exsul-

G s tauit

tauit spiritus meus in DEO salu-
 tari meo. De me, vtinam vere di-
 cere queam, Defecit spiritus meus,
 Externa si spectes, talis videor pleris-
 que, quando mutato vite genere,
 DEI benignitate, alios spiritus ab-
 ieci, receptusque sum, nullo meo me-
 rito, in Religiosorum hominum fa-
 miliam. Vt vt est, cum multis antea
 omnibus, vt dixi, deuinctus tibi te-
 near, nunc voluntatem, studiumque
 (qua sola mihi votis astricto reliqua
 sunt) libens, volensque offero: qui-
 bus cum DEVS placari se sinat, tu
 eadem equi, boni facito; quoniam
 DEI te ipse voluntati accommodas.
 Idem bonis te omnibus augeat, pro-
 uehatq; in maius virtutis, pietatis-
 que incrementum, vt caelesti tandem
 regno potiaris. Ognati xv. August.
 cl. l. l.

FRANCISCVS peccator.

CA-